

11 sönd. efter tref.

Predikan i Osby kyrka, 19 aug 07

”Tro och liv”

Rom 7:14-25

Vi vet att lagen hör till det andliga. Men själv är jag av köttslig natur, såld till slav under synden. **15**Ty jag förstår inte mitt sätt att handla. Det jag vill, det gör jag inte, men det jag avskyr, det gör jag. **16**Men om jag gör det jag inte vill, då medger jag att lagen är något gott. **17**Då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig. **18**Jag vet att det inte bor något gott i mig, det vill säga i min köttsliga natur. Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det som är gott. **19**Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag. **20**Men om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som handlar, utan synden som bor i mig. **21**Jag har alltså upptäckt att eftersom det onda finns hos mig så är lagen något gott för mig som vill göra det goda - **22**i mitt inre bejakar jag ju Guds lag. **23**Men jag ser en annan lag i mina lemmar; den ligger i strid med lagen i mitt förnuft och gör mig till fånge hos syndens lag i mina lemmar. **24**Jag arma människa, vem skall befria mig från denna dödens kropp? **25**Men jag tackar Gud, genom Jesus Kristus, vår herre! Lämnad åt mig själv tjänar jag alltså med mitt förnuft Guds lag och med min köttsliga natur syndens lag.

Matt 21:28-31

"Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: 'Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.'
29Han svarade: 'Nej, det vill jag inte', men sedan ångrade han sig och gick. **30**Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: 'Jag skall gå, herre', men han gick inte. **31**Vilken av de båda gjorde som fadern ville?" De svarade: "Den förste." Då sade Jesus till dem: "Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike.

Hur ska vi få ihop våra liv? Hur ska vi kunna leva som vi lär? I episteltexten så får vi en inblick i Paulus personliga brottning med dessa frågor, vi får en inblick i den kamp som pågick inom honom, och som pågår i de flesta av oss människor. Jag tror att många av oss kan känna igen oss i Paulus ord: "Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag." I det läget kan det vara ganska tröstande att se att även Paulus var mitt uppe i samma kamp, även han kämpade med att få sitt liv att gå ihop.

Detta är samma sak som när Luther talar om den dagliga omvändelsen, och är inget man slipper undan för att man blir en kristen. Omvändelse är ingen engångsföreteelse, så att man kan lämna all synd bakom sig en gång för alla. I så fall hade vi inte behövt någon syndabekännelse i början av våra gudstjänster heller.

I själva verket skulle jag vilja säga tvärtom, att denna inre kamp, som Paulus talar om, är något som kännetecknar en omvänd människa. Det är om du inte upplever någon inre kamp, om du tycker att du lever som du lär och får de hela att gå ihop, ja det är kanske då du ska börja fundera.

I filmen "Stengrunden" som bygger på Bo Giertz bok med samma titel, så kallas den unge magister Savonius ut till en gammal man, Johannes, som låg på dödsbädden för att ge honom nattvarden för sista gången. Detta hembesök upplevde han som tämligen misslyckat, han förmådde inte trösta Johannes som plågades av sin rädsla över att snart få möta Gud. Men en kvinna från trakten som kommit längre på trons väg än Savonius hon förklarar för honom var Guds nåd innebär.

När då den unge prästen kommer tillbaka så frågar kyrkoherden honom:

-Nå, hur gick det?

-Jo, svarade Savonius. Johannes fick frid och jag fick ofrid.

-Jasså, gick det så bra, blev kyrkoherdens kommentar.

Och jag tror inte att det var cyniskt menat att det var bra att han fick ofrid. För detta är i själva verket tecknet på att han blivit omvänd. Det är ju först när man försöker ändra på sitt liv som man märker av motståndet. Det finns någon som påstått att det bästa sättet att bli av med en frestelse är att falla för den, och lever man efter den principen, ja då slipper man ju kampen i sitt liv. Men då är det faktiskt precis som alkoholisten som säger att han kan minsann sluta precis när han vill, men just nu vill han inte.

Nej, den inre konflikt som Paulus beskriver kommer först efter att man bestämt sig för att vilja följa Guds vilja och göra det goda.

Vari består då kampen? Vilka är kombattanterna? Är det människan och Gud? Står Paulus i konflikt med Gud? Ibland har det tolkats så att viljekampen skulle stå mellan Gud och Paulus. "Det goda som jag vill det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag."

Men läser man noga så tycks inte Paulus mena att det är något fel på hans vilja. Han vill ju det goda, så långt är allt gott och väl, det är efterlevnaden som lämnar endel att önska. Kampen står inte mellan Guds vilja och människans vilja, utan den vilja inom henne som är i samförstånd med Gud och den som inte är det.

Var står jag i denna konflikt? På vilken sida står jag i striden? Detta är en viktig fråga för vår självkänsla, vem identifierar jag mig med?

Har vi vår identitet i det vi gör, i våra handlingar? Ja, då är det lätt att vi drabbas av missmod, när vi ser våra misslyckanden.

Men vår sanna identitet är mer förknippat med min vilja, än det jag faktiskt gör. Vad en människa vill och längtar efter säger mer om henne än alla hennes begränsningar misslyckanden.

Även Paulus gör den skillnaden: "Om jag gör det jag inte vill, då är det inte längre jag som handlar utan synden som bor i mig."

Alltså: när jag inte vill, då är det inte jag! Det handlar inte om att skylla ifrån sig. Man kan inte tänka: "bara jag vill väl så spelar resten ingen roll." Ändå så ser Gud mer till hjärtat och avsikten. Den som vill det goda strävar efter detta även om han allt för ofta misslyckas. Det viktiga är att vi behåller vår strävan, vår inriktning mot det goda.

När Paulus skriver. "Viljan finns hos mig men inte förmågan att göra gott" så menar han med det inte att vi ska strunta i att försöka. Det är om vi gör det som även viljan riskerar att korrumpas. Smygande kan våra liv få en annan inriktning och snart så har vi sänkt ribban så mycket att vi vara vill det vi också förmår. Därmed så slipper vi undan kampen vi våra liv, men det var också detta som kännetecknade en oomvänd människa.

Jag började med att fråga: hur ska vi få ihop våra liv, hur ska tro och liv bli ett? Jag tror egentligen inte att jag har gjort er så mycket klokare, för ett svar är att vi inte får ihop det. Så länge vi lever våra liv här på jorden så kommer vi alltid att uppleva denna inre konflikt. Paulus avslutar: "Vem ska befria mig från denna dödens kropp?" och svaret: "Jag tackar Gud: Jesus Kristus, vår Herre"

Befrielsen kommer först detta livet. Och befrielsen behöver vi inte tvivla på: den finns där genom Jesus Kristus och tack vare det som han har gjort för oss. Den kampen som han kämpade på Golgata och den seger som han vann där, tillgodoräknas oss alla oavsett utgången i vår kamp.